

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาภาวะหนี้สินของบุคลากรในกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร (ส่วนกลาง) ได้กำหนดวัตถุประสงค์ จำนวน 3 ข้อ คือ (1) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับภาวะหนี้สิน (2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเลียนแบบการบริโภคกับภาวะหนี้สิน (3) ศึกษาข้อสมมติทางเศรษฐศาสตร์ที่ว่าบุคคลมีเหตุมีผลทางเศรษฐศาสตร์หรือไม่ โดยผู้ศึกษาได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจากบุคลากรในกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร (ส่วนกลาง)

ส่วนที่ 1 ผลการศึกษาข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งเป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ จำนวนความถี่ ร้อยละ และหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับภาวะหนี้สิน โดยใช้ Chi-Square Test ด้วยโปรแกรม SPSS

ส่วนที่ 2 ผลการศึกษาข้อมูลด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ รายได้ รายจ่าย โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่และร้อยละ และหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านเศรษฐกิจกับภาวะหนี้สิน โดยใช้ Chi-Square Test ด้วยโปรแกรม SPSS

ส่วนที่ 3 ผลการศึกษาข้อมูลพฤติกรรมการตัดสินใจบริโภคสินค้าและบริการของบุคลากรในกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร (ส่วนกลาง) โดยเป็นการแสดงถึงการตัดสินใจแบ่งระดับตามคะแนน หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเลียนแบบกับภาวะหนี้สิน โดยใช้ Chi-Square Test ด้วยโปรแกรม SPSS

ส่วนที่ 4 ผลการศึกษาข้อมูลการทดสอบข้อสมมติทางเศรษฐศาสตร์ที่ว่าบุคคลมีเหตุมีผลตามหลักเศรษฐศาสตร์ โดยแสดงเป็นค่าร้อยละ

4.1 ส่วนที่ 1 ผลการศึกษาข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งเป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ จำนวนความถี่และร้อยละ และหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับภาวะหนี้สิน โดยใช้ Chi-Square Test ด้วยโปรแกรม SPSS

จากการศึกษาข้อมูลด้านสถานภาพส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย ตำแหน่ง เพศ อายุ ประเภทของบุคลากร ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส ที่อยู่อาศัย และจำนวนผู้ที่อยู่ในอุปการะ ได้ผลการศึกษาดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างภาวะหนี้สินของบุคลากรในกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร (ส่วนกลาง) จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. ประเภทของบุคลากร		
ช่วยราชการ	220	68.75
ข้าราชการประจำ	50	15.62
ลูกจ้าง	50	15.62
รวม	320	100
2. เพศ		
ชาย	213	66.56
หญิง	107	33.44
รวม	320	100
3. อายุ		
25-30 ปี	9	2.81
31-45 ปี	71	22.18
46-50 ปี	63	19.68
50 ปีขึ้นไป	177	55.31
รวม	320	100
4. อายุราชการ		
10-15 ปี	29	9.06
16-20 ปี	43	13.43
21-25 ปี	48	15.00
25 ปีขึ้นไป	200	62.50
รวม	320	100

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
5. การศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	84	26.25
ปริญญาตรี	168	52.50
สูงกว่าปริญญาตรี	68	21.25
รวม	320	100
6. สถานภาพ		
โสด	68	21.25
สมรส	208	65.00
หย่า	30	9.37
หม้าย	14	4.37
รวม	320	100
7. ที่อยู่อาศัย		
ที่พักทางราชการ	142	44.40
บ้านบิดามารดา	32	10.00
บ้านส่วนตัว	130	40.60
บ้านเช่า	16	5.00
รวม	320	100
8. ผู้ที่อยู่ในความอุปการะ		
มี	131	40.90
ไม่มี	189	59.10
รวม	320	100

ที่มา: จากการศึกษา

จากตารางที่ 4.1 สามารถอธิบายได้ดังนี้

1. ประเภทของบุคลากร กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 320 คน ส่วนใหญ่ตำแหน่งช่วยราชการ จำนวน 220 คน คิดเป็นร้อยละ 68.75 รองลงมาเป็นข้าราชการประจำ จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 15.62 และลูกจ้าง จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 15.62
2. เพศ กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 320 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 213 คน คิดเป็นร้อยละ 66.56 และเพศหญิง จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 33.44
3. อายุ กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 320 คน ส่วนใหญ่มีอายุ 50 ปีขึ้นไป จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 55.31 รองลงมามีอายุระหว่าง 31-45 ปี จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 22.18
4. อายุราชการ กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 320 คน ส่วนใหญ่มีอายุราชการ 25 ปีขึ้นไป จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 62.50 รองลงมามีอายุราชการระหว่าง 21-25 ปี จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 15.00
5. ระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 320 คน ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 52.50 รองลงมามีการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 26.25 และสูงกว่าระดับปริญญาตรี จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 21.25
6. สถานภาพการสมรส กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 320 คน ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส จำนวน 208 คน คิดเป็นร้อยละ 65.00 รองลงมามีสถานภาพโสด จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 21.25
7. ที่อยู่อาศัย กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 320 คน ส่วนใหญ่พักอาศัยที่พักทางราชการ จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 44.40 รองลงมาพักบ้านส่วนตัว จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 40.60 และบ้านบิดามารดา จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 บ้านเช่า จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00
8. จำนวนผู้ที่อยู่ในความอุปการะ กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 320 คน ส่วนใหญ่ไม่มีผู้ที่อยู่ในความอุปการะ จำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 59.10 รองลงมามีผู้ที่อยู่ในความอุปการะ จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 40.90

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อภาวะหนี้สินแสดงได้ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.2 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับภาวะหนี้สินของกลุ่มตัวอย่างบุคลากรในกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร (ส่วนกลาง)

รายการ	Asymp. Sig (2- sided)	นัยสำคัญ 0.05
1. ประเภทของบุคลากร	0.429	ไม่มี
2. เพศ	0.683	ไม่มี
3. อายุ	0.648	ไม่มี
4. อายุราชการ	0.057	ไม่มี
5. การศึกษา	0.218	ไม่มี
6. สถานภาพการสมรส	0.442	ไม่มี
7. ที่อยู่อาศัย	0.361	ไม่มี
8. ผู้ที่อยู่ในความอุปการะ	0.530	ไม่มี

ที่มา: จากการศึกษา

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับภาวะหนี้สินของบุคลากรในกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร (ส่วนกลาง) นี้ เพื่อทดสอบสมมติฐานว่าปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ประเภทบุคลากร เพศ อายุ อายุราชการ การศึกษา สถานภาพการสมรส ที่อยู่อาศัย และผู้ที่อยู่ในความอุปการะ มีความสัมพันธ์กับภาวะหนี้สินหรือไม่

สมมติฐานข้อที่ 1

ประเภทของบุคลากรใน กอ.รมน. มีความสัมพันธ์กับภาวะหนี้สินที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 สามารถเขียนสมมติฐานได้ดังนี้

H_0 : ประเภทของบุคลากรใน กอ.รมน. ไม่มีความสัมพันธ์กับภาวะหนี้สิน

H_1 : ประเภทของบุคลากรใน กอ.รมน. มีความสัมพันธ์กับภาวะหนี้สิน

Sig = 0.429 มีค่ามากกว่า 0.05 ไม่ปฏิเสธ H_0 ปฏิเสธ H_1

ดังนั้น ประเภทของบุคลากรใน กอ.รมน. ไม่มีความสัมพันธ์กับภาวะหนี้สินที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 2

เพศของบุคลากรใน กอ.รมน. มีความสัมพันธ์กับภาวะหนี้สินที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 สามารถเขียนสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : เพศของบุคลากรใน กอ.รมน. ไม่มีความสัมพันธ์กับภาวะหนี้สิน

H_1 : เพศของบุคลากรใน กอ.รมน. มีความสัมพันธ์กับภาวะหนี้สิน

Sig = 0.683 มีค่ามากกว่า 0.05 ไม่ปฏิเสธ H_0 ปฏิเสธ H_1

ดังนั้น เพศของบุคลากรใน กอ.รมน. ไม่มีความสัมพันธ์กับภาวะหนี้สินที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 3

อายุของบุคลากรใน กอ.รมน. มีความสัมพันธ์กับภาวะหนี้สินที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 สามารถเขียนสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : อายุของบุคลากรใน กอ.รมน. ไม่มีความสัมพันธ์กับภาวะหนี้สิน

H_1 : อายุของบุคลากรใน กอ.รมน. มีความสัมพันธ์กับภาวะหนี้สิน

Sig = 0.648 มีค่ามากกว่า 0.05 ไม่ปฏิเสธ H_0 ปฏิเสธ H_1

ดังนั้น อายุของบุคลากรใน กอ.รมน. ไม่มีความสัมพันธ์กับภาวะหนี้สินที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 4

อายุราชการของบุคลากรใน กอ.รมน. มีความสัมพันธ์กับภาวะหนี้สินที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 สามารถเขียนสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : อายุราชการของบุคลากรใน กอ.รมน. ไม่มีความสัมพันธ์กับภาวะหนี้สิน

H_1 : อายุราชการของบุคลากรใน กอ.รมน. มีความสัมพันธ์กับภาวะหนี้สิน

Sig = 0.057 มีค่ามากกว่า 0.05 ไม่ปฏิเสธ H_0 ปฏิเสธ H_1

ดังนั้น อายุราชการของบุคลากรใน กอ.รมน. ไม่มีความสัมพันธ์กับภาวะหนี้สินที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 5

การศึกษาของบุคลากรใน กอ.รมน. มีความสัมพันธ์กับภาวะหนี้สินที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 สามารถเขียนสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : การศึกษาของบุคลากรใน กอ.รมน. ไม่มีความสัมพันธ์กับภาวะหนี้สิน

H_1 : การศึกษาของบุคลากรใน กอ.รมน. มีความสัมพันธ์กับภาวะหนี้สิน

Sig = 0.218 มีค่ามากกว่า 0.05 ไม่ปฏิเสธ H_0 ปฏิเสธ H_1

ดังนั้น การศึกษาของบุคลากรใน กอ.รมน. ไม่มีความสัมพันธ์กับภาวะหนี้สินที่ระดับ

นัยสำคัญทางสถิติ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 6

สถานภาพของบุคลากรใน กอ.รมน. มีความสัมพันธ์กับภาวะหนี้สินที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 สามารถเขียนสมมติฐานได้ดังนี้

H_0 : สถานภาพของบุคลากรใน กอ.รมน. ไม่มีความสัมพันธ์กับภาวะหนี้สิน

H_1 : สถานภาพของบุคลากรใน กอ.รมน. มีความสัมพันธ์กับภาวะหนี้สิน

Sig = 0.442 มีค่ามากกว่า 0.05 ไม่ปฏิเสธ H_0 ปฏิเสธ H_1

ดังนั้น สถานภาพของบุคลากรใน กอ.รมน. ไม่มีความสัมพันธ์กับภาวะหนี้สินที่ระดับ

นัยสำคัญทางสถิติ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 7

ที่อยู่อาศัยของบุคลากรใน กอ.รมน. มีความสัมพันธ์กับภาวะหนี้สินที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 สามารถเขียนสมมติฐานได้ดังนี้

H_0 : ที่อยู่อาศัยของบุคลากรใน กอ.รมน. ไม่มีความสัมพันธ์กับภาวะหนี้สิน

H_1 : ที่อยู่อาศัยของบุคลากรใน กอ.รมน. มีความสัมพันธ์กับภาวะหนี้สิน

Sig = 0.361 มีค่ามากกว่า 0.05 ไม่ปฏิเสธ H_0 ปฏิเสธ H_1

ดังนั้น ที่อยู่อาศัยของบุคลากรใน กอ.รมน. ไม่มีความสัมพันธ์กับภาวะหนี้สินที่ระดับ

นัยสำคัญทางสถิติ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 8

ผู้ที่อยู่ในความอุปการะของบุคลากรใน กอ.รมน. มีความสัมพันธ์กับภาวะหนี้สินที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 สามารถเขียนสมมติฐานได้ดังนี้

H_0 : ผู้ที่อยู่ในความอุปการะของบุคลากรใน กอ.รมน. ไม่มีความสัมพันธ์กับภาวะหนี้สิน

H_1 : ผู้ที่อยู่ในความอุปการะของบุคลากรใน กอ.รมน. มีความสัมพันธ์กับภาวะหนี้สิน

Sig = 0.530 มีค่ามากกว่า 0.05 ไม่ปฏิเสธ H_0 ปฏิเสธ H_1

ดังนั้น ผู้ที่อยู่ในความอุปการะของบุคลากรใน กอ.รมน. ไม่มีความสัมพันธ์กับภาวะหนี้สินที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

4.2 ส่วนที่ 2 ผลการศึกษาข้อมูลด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ รายได้ รายจ่าย โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่และร้อยละ และหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านเศรษฐกิจ โดยใช้ Chi-Square Test ด้วยโปรแกรม SPSS

4.2.1 ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ

จากการศึกษาข้อมูลด้านเศรษฐกิจของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย รายได้ รายจ่าย และหนี้สิน ได้ผลการศึกษาดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละข้อมูลด้านเศรษฐกิจของกลุ่มตัวอย่างบุคลากรในกองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร (ส่วนกลาง)

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. รายได้		
10,000-15,000 บาท	24	7.50
15,001-20,000 บาท	49	15.31
20,001-25,000 บาท	70	21.87
25,001-30,000 บาท	77	24.06
30,001-35,000 บาท	23	7.18
มากกว่า 35,000 บาท	77	24.06
รวม	320	100
2. รายได้อื่น		
เบี้ยเลี้ยง	69	21.56
อาชีพเสริม	92	28.75
ไม่มี	159	49.68
รวม	320	100
3. รายได้คู่สมรส		
ต่ำกว่า 15,000 บาท	52	16.25
15,001-20,000 บาท	97	30.31
มากกว่า 20,000 บาท	171	53.43
รวม	320	100

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
4. รายจ่ายต่อเดือน		
ไม่เกิน 5,000 บาท	31	9.68
5,001-7,000 บาท	34	10.62
7,001-10,000 บาท	43	13.43
10,001-15,000 บาท	50	15.62
15,001-20,000 บาท	48	15.00
มากกว่า 20,000 บาท	114	35.6
รวม	320	100
5. บัตรเครดิต		
มี	188	58.75
ไม่มี	132	41.25
รวม	320	100

ที่มา: จากการศึกษา

จากตารางที่ 4.3 สามารถอธิบายได้ดังนี้

1. รายได้ กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 320 คน ส่วนใหญ่มีรายได้ระหว่างเดือนละ 25,001-30,000 บาท จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 24.06 กับมีรายได้มากกว่า 35,000 บาทต่อเดือน จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 24.06 รองลงมามีรายได้ระหว่างเดือนละ 20,001-25,000 บาท จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 21.87
2. รายได้อื่น กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 320 คน ส่วนใหญ่ไม่มีรายได้อื่น จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 49.7 รองลงมามีรายได้อื่นจากอาชีพเสริม จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 28.75
3. รายได้ของกลุ่มสมรส กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 320 คน ส่วนใหญ่รายได้ของกลุ่มสมรสมีรายได้มากกว่า 20,000 บาท จำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 53.43 รองลงมารายได้ของกลุ่มสมรสอยู่ระหว่าง 15,001-20,000 บาท จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 30.31

4. รายจ่ายต่อเดือน กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 320 คน ส่วนใหญ่มีรายจ่ายมากกว่า 20,000 บาทต่อเดือน จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 35.6 รองลงมามีรายจ่ายต่อเดือนอยู่ระหว่าง 10,001-15,000 บาท จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 15.62 และรายจ่ายต่อเดือนอยู่ระหว่าง 15,001-20,000 บาท จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 15.0

5. บัตรเครดิต กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 320 คน ส่วนใหญ่มีบัตรเครดิต จำนวน 188 คน คิดเป็นร้อยละ 58.75 รองลงมาไม่มีบัตรเครดิต จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 41.25

สำหรับการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านเศรษฐกิจกับภาวะหนี้สิน แสดงได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.4 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านเศรษฐกิจกับภาวะหนี้สินของกลุ่มตัวอย่างบุคลากรในกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร (ส่วนกลาง)

รายการ	Asymp. Sig (2- sided)	นัยสำคัญ 0.05
1. รายได้	0.557	ไม่มี
2. รายจ่าย	0.043	มี

ที่มา: จากการศึกษา

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านเศรษฐกิจกับภาวะหนี้สินของบุคลากรในกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร (ส่วนกลาง) นี้ เพื่อทดสอบสมมติฐานว่าปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ รายได้ รายจ่าย มีความสัมพันธ์กับภาวะหนี้สินหรือไม่

สมมติฐานข้อที่ 1

รายได้ของบุคลากรใน กอ.รมน. มีความสัมพันธ์ต่อภาวะหนี้สินที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 สามารถเขียนสมมติฐานได้ดังนี้

H_0 : รายได้ของบุคลากรใน กอ.รมน. ไม่มีความสัมพันธ์กับภาวะหนี้สิน

H_1 : รายได้ของบุคลากรใน กอ.รมน. มีความสัมพันธ์กับภาวะหนี้สิน

Sig = 0.557 มีค่ามากกว่า 0.05 ไม่ปฏิเสธ H_0 ปฏิเสธ H_1

ดังนั้น รายได้ของบุคลากรใน กอ.รมน. ไม่มีความสัมพันธ์กับภาวะหนี้สินที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 2

รายจ่ายของบุคลากรใน กอ.รมน. มีความสัมพันธ์กับภาวะหนี้สินที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 สามารถเขียนสมมติฐานได้ดังนี้

H_0 : รายจ่ายของบุคลากรใน กอ.รมน. ไม่มีความสัมพันธ์กับภาวะหนี้สิน

H_1 : รายจ่ายของบุคลากรใน กอ.รมน. มีความสัมพันธ์กับภาวะหนี้สิน

Sig = 0.043 มีค่าน้อยกว่า 0.05 ปฏิเสธ H_0 ไม่ปฏิเสธ H_1

ดังนั้น รายจ่ายของบุคลากรใน กอ.รมน. มีความสัมพันธ์กับภาวะหนี้สินที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

4.2.2 ข้อมูลด้านหนี้สิน

จากการศึกษาข้อมูลด้านหนี้สินของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย หนี้สินปัจจุบัน ระยะเวลาของหนี้สิน ประเภทของหนี้สิน เหตุจูงใจให้ตัดสินใจก่อหนี้ และแหล่งเงินเชื่อ

ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละข้อมูลด้านหนี้สินของกลุ่มตัวอย่างบุคลากรในกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร (ส่วนกลาง)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. หนี้สินปัจจุบัน		
มี	226	70.62
ไม่มี	94	29.37
รวม	320	100
2. ระยะเวลาของหนี้สิน		
5-10 ปี	163	50.93
11-15 ปี	62	19.37
16-20 ปี	19	5.93
มากกว่า 20 ปี	76	23.75
รวม	320	100

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
3. ประเภทของหนี้สิน*		
หนี้สินเพื่อที่อยู่อาศัย	141	44.06
หนี้สินเพื่อยานพาหนะ	100	31.25
หนี้สินเพื่อสินค้าอุปโภคบริโภค	25	7.81
หนี้สินเพื่อการศึกษาภายในครอบครัว	28	8.75
หนี้สินเพื่อธุรกิจการลงทุน	15	4.69
หนี้สินเพื่อใช้จ่ายส่วนตัว	105	32.81
อื่น ๆ	4	1.25
รวม	320	100
4. เหตุจูงใจให้ตัดสินใจก่อหนี้*		
รายได้ไม่พอกับรายจ่าย	35	10.94
ความจำเป็น	113	35.31
ต้องการเสริมความมั่นคงให้กับตนเอง	117	36.56
ความต้องการส่วนตัว	54	16.88
ต้องการมีให้ทัดเทียมกับสังคม	148	46.25
อื่น ๆ	1	0.31
รวม	320	100
5. แหล่งสินเชื่อ*		
สหกรณ์ออมทรัพย์	128	40.00
ธนาคาร	151	47.19
สถาบันการเงินที่ไม่ใช่ธนาคาร	16	5.00
แหล่งเงินกู้นอกระบบ	16	5.00
อื่น ๆ	5	1.56
รวม	320	100

หมายเหตุ. * หมายถึง ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

ที่มา: จากการศึกษา

จากตารางที่ 4.5 สามารถอธิบายได้ดังนี้

1. หนี้สินปัจจุบัน กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 320 คน ส่วนใหญ่มีหนี้สิน จำนวน 226 คน คิดเป็นร้อยละ 70.62 รองลงมาไม่มีหนี้สิน จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 29.37
2. ระยะเวลาของหนี้สิน กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 320 คน ส่วนใหญ่มีระยะเวลาของหนี้สิน อยู่ระหว่าง 5-10 ปี จำนวน 163 คน คิดเป็นร้อยละ 50.3 รองลงมามีระยะเวลาของหนี้สินมากกว่า 20 ปี จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 23.75
3. ประเภทของหนี้สิน กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 320 คน ส่วนใหญ่มีหนี้สินประเภทที่อยู่อาศัย จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 44.06 รองลงมามีหนี้สินประเภทเพื่อใช้จ่ายส่วนตัว จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 32.81 และมีหนี้สินประเภทเพื่อยานพาหนะ จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 31.25
4. เหตุจูงใจให้ตัดสินใจก่อหนี้ กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 320 คน ส่วนใหญ่ต้องการมีให้ ทัดเทียมกับสังคม จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 46.25 รองลงมาต้องการเสริมความมั่นคงให้กับ ตนเอง จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 36.56 และความจำเป็น จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 35.31
5. แหล่งเงินเชื่อ กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 320 คน ส่วนใหญ่ใช้แหล่งเงินเชื่อธนาคาร จำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 47.19 รองลงมาใช้แหล่งเงินเชื่อสหกรณ์ออมทรัพย์ จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00

4.3 ส่วนที่ 3 ผลการศึกษาพฤติกรรมเลียนแบบ

จากการศึกษาข้อมูลการตัดสินใจบริโภคสินค้าและบริการของกลุ่มตัวอย่างบุคลากรใน กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร (ส่วนกลาง) 320 ตัวอย่าง เพื่อศึกษา พฤติกรรมการเลียนแบบในการบริโภคสินค้าและบริการ สามารถแสดงผลในตารางที่ 4.6 ดังนี้

ตารางที่ 4.6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง การตัดสินใจบริโภคสินค้าและบริการของบุคลากรในกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร (ส่วนกลาง)

การตัดสินใจบริโภคสินค้าและบริการ	มากที่สุด (5)		มาก (4)		ปานกลาง (3)		น้อย (2)		น้อยที่สุด (1)	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. การที่ท่านตัดสินใจเพื่อซื้อสินค้าและบริการต่าง ๆ เป็นเพราะสินค้าและบริการนั้น ๆ มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิต	143	44.69	131	40.94	40	12.50	2	0.63	4	1.25
2. การที่ท่านตัดสินใจซื้อสินค้าและบริการรุ่นใหม่ ๆ นั้น เป็นเพราะท่านรู้สึกชื่นชอบและอยากทดลองใช้สินค้าและบริการนั้นๆ เพื่อให้เป็นผู้นำในด้านเทคโนโลยี และไม่ตกยุค	52	16.25	130	40.63	75	23.44	46	14.38	17	5.31
3. การที่ท่านซื้อสิ่งของที่มิมีแบรนด์เนม (เช่น เสื้อผ้า กระเป๋า และนาฬิกา) เป็นเพราะเป็นของดีมีคุณภาพเป็นที่ได้รับความนิยมน จึงทำให้ท่านดูดี และเป็นที่ยอมรับของสังคมหรือผู้พบเห็น	58	18.13	103	32.19	107	33.44	36	11.25	16	5.00

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

การตัดสินใจบริโภค สินค้าและบริการ	มากที่สุด (5)		มาก (4)		ปานกลาง (3)		น้อย (2)		น้อยที่สุด (1)	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
4. การที่ท่านตัดสินใจ บริโภคสินค้า และ บริการต่างๆ นั้น ได้รับ อิทธิพลมาจากสื่อต่างๆ เช่น ทีวี หนังสือพิมพ์ สื่อสารอิเล็กทรอนิกส์ หรือปากต่อปาก	51	15.94	121	37.81	113	35.31	33	10.31	2	0.63
5. การที่ท่านตัดสินใจ บริโภคสินค้า และ บริการต่าง ๆ นั้น ท่าน ตัดสินใจเองโดยไม่มีกร ปรึกษาใครเลย	74	23.13	128	40.00	99	30.94	17	5.31	2	0.63
6. การที่ท่านตัดสินใจ บริโภคสินค้า และ บริการต่าง ๆ นั้น เป็น เพราะเป็นช่วงลดราคา และมีของแถมแจกฟรี	88	27.5	129	40.31	71	22.19	28	8.75	4	1.25
7. การที่ท่านบริโภค สินค้าและบริการ เนื่องจากอดีตไม่เคยมี	26	8.12	93	29.06	134	41.88	53	16.53	14	4.38

ตารางที่ 4.7 ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างการตัดสินใจบริโภคสินค้าและบริการของบุคลากรในกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร (ส่วนกลาง)

พฤติกรรมตัดสินใจบริโภคสินค้าและบริการ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) (ร้อยละ) (เต็ม 5 คะแนน)	S.D.	ระดับการตัดสินใจ	Asymp. Sig (2- sided)	นัยสำคัญ 0.05
1. การที่ท่านตัดสินใจเพื่อซื้อสินค้าและบริการนั้น ๆ เป็นเพราะสินค้าและบริการนั้น ๆ มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิต	4.28 (85.60%)	0.80	มากที่สุด	0.79	ไม่
2. การที่ท่านตัดสินใจบริโภคสินค้าและบริการนั้น ๆ เป็นเพราะเป็นช่วงลดราคาและมีของแถมแจกฟรี	3.85 (77.00%)	0.97	มาก	0.000	มี
3. การที่ท่านตัดสินใจบริโภคสินค้าและบริการต่าง ๆ นั้น ท่านตัดสินใจเองโดยไม่มีกรปรึกษาใครเลย	3.80 (76.00%)	0.88	มาก	0.054	ไม่
4. การที่ท่านตัดสินใจบริโภคสินค้าและบริการต่าง ๆ นั้น ได้รับอิทธิพลมาจากสื่อต่าง ๆ เช่น ทีวี หนังสือพิมพ์ สื่อสารอิเล็กทรอนิกส์ หรือปากต่อปาก	3.59 (71.80%)	0.90	มาก	0.000	มี
5. การที่ท่านตัดสินใจบริโภคสินค้าและบริการต่าง ๆ นั้น เป็นเพราะท่านรู้สึกชื่นชอบและอยากทดลองใช้สินค้าและบริการนั้น ๆ เพื่อให้เป็นผู้นำในด้านเทคโนโลยี และไม่ตกยุค	3.48 (69.60%)	1.09	มาก	0.000	มี
6. การที่ท่านตัดสินใจบริโภคสินค้าและบริการที่มีแบรนด์เนม เป็นเพราะของดีมีคุณภาพเป็นที่ได้รับความนิยมนิจทำให้ท่านดูดี และเป็นที่ยอมรับของสังคมหรือผู้พบเห็น	3.49 (69.80%)	1.07	มาก	0.000	มี
7. การที่ท่านบริโภคสินค้าและบริการเนื่องจากอดีตไม่เคยมี	3.20 (64.00%)	0.96	ปานกลาง	0.002	มี
รวม	3.66 (73.20%)	0.95	มาก		

จากตารางที่ 4.7 จากกลุ่มตัวอย่างบุคลากรในกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร (ส่วนกลาง) จำนวน 320 ตัวอย่าง พบว่า ระดับพฤติกรรมการตัดสินใจบริโภคนสินค้าและบริการต่าง ๆ ของบุคลากรในกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร (ส่วนกลาง) ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.66 คิดเป็นร้อยละ 73.20 โดยพิจารณาประเด็นการตัดสินใจบริโภคนสินค้าและบริการต่าง ๆ ของบุคลากรใน กอ.รมน. ตามประเด็น พบว่า

ข้อที่ 1 เพื่อซื้อสินค้าและบริการต่าง ๆ เป็นเพราะสินค้าและบริการนั้น ๆ มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิต อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.28 คิดเป็นร้อยละ 85.60

ข้อที่ 2 การตัดสินใจบริโภคนสินค้าและบริการต่าง ๆ นั้น เป็นเพราะเป็นช่วงลดราคาและมีของแถมแจกฟรี อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.85 คิดเป็นร้อยละ 77.00

ข้อที่ 3 การตัดสินใจบริโภคนสินค้าและบริการต่าง ๆ นั้น ตัดสินเองโดยไม่มี การปรึกษาใครเลย อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.80 คิดเป็นร้อยละ 76.00

ข้อที่ 4 การตัดสินใจบริโภคนสินค้าและบริการต่าง ๆ นั้น ได้รับอิทธิพลมาจากสื่อต่าง ๆ เช่น โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ สื่อสารอิเล็กทรอนิกส์ หรือปากต่อปาก อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.59 คิดเป็นร้อยละ 71.80

ข้อที่ 5 เพื่อซื้อสินค้าและบริการรุ่นใหม่ ๆ นั้น เป็นเพราะรู้สึกชื่นชอบและอยากทดลองใช้สินค้าและบริการนั้น ๆ เพื่อให้เป็นผู้นำในด้านเทคโนโลยี และไม่ตกยุค อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.48 คิดเป็นร้อยละ 69.60

ข้อที่ 6 เพื่อซื้อสิ่งของที่มีแบรนด์เนม (เช่น เสื้อผ้า กระเป๋า และนาฬิกา) เป็นเพราะเป็นของดีมีคุณภาพเป็นที่ได้รับความนิยมน จึงทำให้ดูดี และเป็นที่ยอมรับของสังคมหรือผู้พบเห็น อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.49 คิดเป็นร้อยละ 69.80

ข้อที่ 7 การบริโภคนสินค้าและบริการ เนื่องจากอดิติดไม่เคยมี อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.20 คิดเป็นร้อยละ 64.00

จากตารางที่ 4.7 สามารถหาความสัมพันธ์ระหว่างการตัดสินใจการบริโภคนสินค้าและบริการของบุคลากรใน กอ.รมน. กับภาวะหนี้สิน โดยเขียนสมมติฐานได้ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1

การตัดสินใจบริโภคนสินค้าและบริการนั้น ๆ เป็นเพราะสินค้าและบริการนั้น ๆ มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิต มีความสัมพันธ์กับภาวะหนี้สิน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

H_0 : การตัดสินใจบริโภคนสินค้าและบริการนั้น ๆ เป็นเพราะสินค้าและบริการนั้น ๆ มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิต ไม่มีความสัมพันธ์กับภาวะหนี้สิน

H_1 : การตัดสินใจบริโภคนสินค้าและบริการนั้น ๆ เป็นเพราะสินค้าและบริการนั้น ๆ มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิต มีความสัมพันธ์กับภาวะหนี้สิน

Sig = 0.79 มีค่ามากกว่า 0.05 ไม่ปฏิเสธ H_0 ปฏิเสธ H_1

ดังนั้น การตัดสินใจบริโภคนสินค้าและบริการนั้น ๆ เป็นเพราะสินค้าและบริการนั้น ๆ มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิต ไม่มีความสัมพันธ์กับภาวะหนี้สินที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 2

การตัดสินใจบริโภคนสินค้าและบริการนั้น ๆ เป็นเพราะเป็นช่วงลดราคาและมีของแถมแจกฟรี มีความสัมพันธ์กับภาวะหนี้สิน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

H_0 : การตัดสินใจบริโภคนสินค้าและบริการนั้น ๆ เป็นเพราะเป็นช่วงลดราคาและมีของแถมแจกฟรี ไม่มีความสัมพันธ์กับภาวะหนี้สิน

H_1 : การตัดสินใจบริโภคนสินค้าและบริการนั้น ๆ เป็นเพราะเป็นช่วงลดราคาและมีของแถมแจกฟรี มีความสัมพันธ์กับภาวะหนี้สิน

Sig = 0.000 มีค่าน้อยกว่า 0.05 ปฏิเสธ H_0 ไม่ปฏิเสธ H_1

ดังนั้น การตัดสินใจบริโภคนสินค้าและบริการนั้น ๆ เป็นเพราะเป็นช่วงลดราคาและมีของแถมแจกฟรี มีความสัมพันธ์กับภาวะหนี้สินที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 3

การตัดสินใจบริโภคนสินค้าและบริการต่างๆ นั้น ท่านตัดสินใจเองโดยไม่มีการศึกษาใครเลย มีความสัมพันธ์กับภาวะหนี้สิน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

H_0 : การตัดสินใจบริโภคนสินค้าและบริการต่างๆ นั้น ท่านตัดสินใจเองโดยไม่มีการศึกษาใครเลย ไม่มีความสัมพันธ์กับภาวะหนี้สิน

H_1 : การตัดสินใจบริโภคนสินค้าและบริการต่างๆ นั้น ท่านตัดสินใจเองโดยไม่มีการศึกษาใครเลย มีความสัมพันธ์กับภาวะหนี้สิน

Sig = 0.054 มีค่ามากกว่า 0.05 ไม่ปฏิเสธ H_0 ปฏิเสธ H_1

ดังนั้น การตัดสินใจบริโภคนสินค้าและบริการต่างๆ นั้น ท่านตัดสินใจเองโดยไม่มีการศึกษาใครเลย ไม่มีความสัมพันธ์กับภาวะหนี้สินที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 4

การตัดสินใจบริโภคนสินค้าและบริการต่าง ๆ นั้น ได้รับอิทธิพลมาจากสื่อต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับภาวะหนี้สิน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

H_0 : การตัดสินใจบริโภคนสินค้าและบริการต่าง ๆ นั้น ได้รับอิทธิพลมาจากสื่อต่าง ๆ ไม่มีความสัมพันธ์กับภาวะหนี้สิน

H_1 : การตัดสินใจบริโภคนสินค้าและบริการต่าง ๆ นั้น ได้รับอิทธิพลมาจากสื่อต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับภาวะหนี้สิน

Sig = 0.000 มีค่าน้อยกว่า 0.05 ปฏิเสธ H_0 ไม่ปฏิเสธ H_1

ดังนั้น การตัดสินใจบริโภคนสินค้าและบริการต่าง ๆ นั้น ได้รับอิทธิพลมาจากสื่อต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับภาวะหนี้สินที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 5

การตัดสินใจบริโภคนสินค้าและบริการต่าง ๆ นั้น เป็นเพราะรู้สึกชื่นชอบและอยากทดลองใช้สินค้าและบริการนั้น ๆ เพื่อให้เป็นผู้นำในด้านเทคโนโลยี และไม่ตกยุค มีความสัมพันธ์กับภาวะหนี้สิน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

H_0 : การตัดสินใจบริโภคนสินค้าและบริการต่าง ๆ นั้น เป็นเพราะรู้สึกชื่นชอบและอยากทดลองใช้สินค้าและบริการนั้น ๆ เพื่อให้เป็นผู้นำในด้านเทคโนโลยี และไม่ตกยุค ไม่มีความสัมพันธ์กับภาวะหนี้สิน

H_1 : การตัดสินใจบริโภคนสินค้าและบริการต่าง ๆ นั้น เป็นเพราะรู้สึกชื่นชอบและอยากทดลองใช้สินค้าและบริการนั้น ๆ เพื่อให้เป็นผู้นำในด้านเทคโนโลยี และไม่ตกยุค มีความสัมพันธ์กับภาวะหนี้สิน

Sig = 0.000 มีค่าน้อยกว่า 0.05 ปฏิเสธ H_0 ไม่ปฏิเสธ H_1

ดังนั้น การตัดสินใจบริโภคนสินค้าและบริการต่าง ๆ นั้น เป็นเพราะรู้สึกชื่นชอบและอยากทดลองใช้สินค้าและบริการนั้น ๆ เพื่อให้เป็นผู้นำในด้านเทคโนโลยี และไม่ตกยุค มีความสัมพันธ์กับภาวะหนี้สินที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 6

การตัดสินใจบริโภคนสินค้าและบริการที่มีแบรนด์เนม เป็นเพราะของดีมีคุณภาพเป็นที่ได้รับความนิยม จึงทำให้ท่านดูดี และเป็นที่ยอมรับของสังคมหรือผู้พบเห็น มีความสัมพันธ์กับภาวะหนี้สิน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

H_0 : การตัดสินใจบริ โภคสินค้าและบริการที่มีแบรนด์เนม เป็นเพราะของดีมีคุณภาพเป็นที่ได้รับความนิยม จึงทำให้ท่านดูดี และเป็นที่ยอมรับของสังคมหรือผู้พบเห็น ไม่มีความสัมพันธ์กับภาวะหนี้สิน

H_1 : การตัดสินใจบริ โภคสินค้าและบริการที่มีแบรนด์เนม เป็นเพราะของดีมีคุณภาพเป็นที่ได้รับความนิยม จึงทำให้ท่านดูดี และเป็นที่ยอมรับของสังคมหรือผู้พบเห็น มีความสัมพันธ์กับภาวะหนี้สิน

Sig = 0.000 มีค่าน้อยกว่า 0.05 ปฏิเสธ H_0 ไม่ปฏิเสธ H_1

ดังนั้น การตัดสินใจบริ โภคสินค้าและบริการที่มีแบรนด์เนม เป็นเพราะของดีมีคุณภาพเป็นที่ได้รับความนิยม จึงทำให้ท่านดูดี และเป็นที่ยอมรับของสังคมหรือผู้พบเห็น มีความสัมพันธ์กับภาวะหนี้สินที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 7

การบริ โภคสินค้าและบริการ เนื่องจากอดีตไม่เคยมี มีความสัมพันธ์กับภาวะหนี้สินที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

H_0 : การบริ โภคสินค้าและบริการ เนื่องจากอดีตไม่เคยมี ไม่มีความสัมพันธ์กับภาวะหนี้สิน

H_1 : การบริ โภคสินค้าและบริการ เนื่องจากอดีตไม่เคยมี มีความสัมพันธ์กับภาวะหนี้สิน

Sig = 0.000 มีค่าน้อยกว่า 0.05 ปฏิเสธ H_0 ไม่ปฏิเสธ H_1

ดังนั้น การบริ โภคสินค้าและบริการ เนื่องจากอดีตไม่เคยมี มีความสัมพันธ์กับภาวะหนี้สินที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

4.4 ส่วนที่ 4 ผลการทดสอบข้อสมมติทางเศรษฐศาสตร์เกี่ยวกับความมีเหตุผลและความคงเส้นคงวาของมนุษย์

จากกลุ่มตัวอย่าง 320 คน โดยมีแบบสอบถามดังนี้

1. เป็นสถานการณ์ให้เลือก ถ้าโยนเหรียญให้ทายว่าออก หัว หรือ ก้อย

สถานการณ์ที่ 1	ก. ได้รับเงินแน่ ๆ 1,000 บาท โดยไม่ต้องทาย
(ได้)	ข. โยนเหรียญให้ทาย โดยออกหัวให้เงิน 2,000 บาท ถ้าออกก้อยไม่ได้เงินเลย
	ค. ทางเลือก ก, ข ไม่แตกต่างกัน เลือกอันไหนก็ได้

ผลการศึกษา	มีผู้เลือก ข้อ ก. จำนวน 252 คน คิดเป็นร้อยละ 78.7
	มีผู้เลือก ข้อ ข. จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 13.1
	มีผู้เลือก ข้อ ค. จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 8.1
สถานการณ์ที่ 2 (เสีย)	ก. เสียเงินแน่ ๆ 1,000 บาท
	ข. โยนเหรียญ โดยออกหัวเสียเงิน 2,000 บาท กับ ถ้าออกก้อยไม่เสียเงินเลย
	ค. ทางเลือก ก, ข ไม่แตกต่างกัน เลือกอันไหนก็ได้
ผลการศึกษา	มีผู้เลือก ข้อ ก. จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 11.9
	มีผู้เลือก ข้อ ข. จำนวน 234 คน คิดเป็นร้อยละ 73.1
	มีผู้เลือก ข้อ ค. จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 15.0

ตารางที่ 4.8 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เลือกสถานการณ์ต่าง ๆ ของบุคลากรในกอง
อำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร (ส่วนกลาง)

รายการ	ก	ข	ค	รายการ	ก	ข	ค
สถานการณ์ที่ 1 $n = 320$	252 (78.7%)	42 (13.1%)	26 (8.1%)	สถานการณ์ที่ 2 $n = 320$	38 (11.9%)	234 (73.1%)	48 (15.0%)

ตารางที่ 4.9 แสดงร้อยละในการเลือกสถานการณ์ที่ 1 และสถานการณ์ที่ 2 ของกลุ่มตัวอย่าง
บุคลากรในกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร (ส่วนกลาง)

g_1, g_2	g_1, χ_2	g_1, c_2	χ_1, g_2	χ_1, χ_2	χ_1, c_2	c_1, g_2	c_1, χ_2	c_1, c_2
32 (10%)	197 (61.56%)	23 (7.18%)	6 (1.88%)	33 (10.3%)	3 (0.93%)	- (0%)	4 (1.25%)	22 (6.87%)

จากตารางที่ 4 ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 320 คน มีผู้เลือกดังต่อไปนี้

เลือก g_1, g_2	จำนวน	32 คน	คิดเป็นร้อยละ	10.0
เลือก g_1, χ_2	จำนวน	197 คน	คิดเป็นร้อยละ	61.56
เลือก g_1, c_2	จำนวน	23 คน	คิดเป็นร้อยละ	7.18
เลือก χ_1, g_2	จำนวน	6 คน	คิดเป็นร้อยละ	1.88

เลือก x_1 x_2	จำนวน	33 คน	คิดเป็นร้อยละ	10.3
เลือก x_1 c_2	จำนวน	3 คน	คิดเป็นร้อยละ	0.93
เลือก c_1 c_2	จำนวน	0 คน	คิดเป็นร้อยละ	0
เลือก c_1 x_2	จำนวน	4 คน	คิดเป็นร้อยละ	1.25
เลือก c_1 c_2	จำนวน	22 คน	คิดเป็นร้อยละ	6.87

จากคำถามข้อที่ 1 สถานการณ์ที่ 1 และสถานการณ์ที่ 2 ตามข้อสมมติทางเศรษฐศาสตร์แล้ว บุคลากรใน กอ.รมน. ควรเลือกตามหลักอรรถประโยชน์ที่คาดหวังซึ่งสามารถแสดงได้ดังนี้

ค่าคาดคะเน (Expected Value)

ในสถานการณ์ที่ 1

$$\begin{aligned}
 E(\text{ได้รับเงินแน่ ๆ ก}) &= 1,000 \\
 E(\text{ได้รับเงินแบบเสี่ยง ข}) &= 0.5 \times 2,000 + 0.5 \times 0 \\
 &= 1,000 \\
 U &= f(1,000)
 \end{aligned}$$

ในสถานการณ์ที่ 2

$$\begin{aligned}
 E(\text{เสียเงินแน่ ๆ ก}) &= -1,000 \\
 E(\text{เสียเงินแบบเสี่ยง ข}) &= 0.5 \times (-2,000) + 0.5 \times 0 \\
 &= -1,000 \\
 U &= f(-1,000)
 \end{aligned}$$

หากมนุษย์วิเคราะห์ตามข้อสมมติทางเศรษฐศาสตร์แล้ว ค่าคาดคะเน (Expected Value) ของทั้งสองทางเลือกจะมีค่าเท่ากับ 1,000 (-1,000) บาท ทั้งได้และเสีย ซึ่งหากตอบโดยใช้ความเป็นเหตุเป็นผล ทั้งสองทางเลือกจะให้ความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน แต่จากการทดสอบบุคลากรใน กอ.รมน. เลือกข้อ ค ในสถานการณ์ที่ 1 และ ข้อ ค ในสถานการณ์ที่ 2 ซึ่งเป็นทางเลือกที่ให้ความพึงพอใจไม่ต่างกัน จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 6.8 ซึ่งเมื่อถามถึงเหตุผลแล้ว ผู้ทำแบบสอบถามไม่ได้มีเหตุผลตามหลักอรรถประโยชน์คาดหวัง หรือคิดตามหลักอรรถประโยชน์คาดหวัง นอกจากนี้ จากการทดสอบทั้ง 2 สถานการณ์ พบว่า บุคลากรในกอ.รมน. ตัดสินใจเลือก สถานการณ์ที่ 1 คือ ได้รับเงิน 1000 บาท แน่ ๆ จำนวน 252 คน คิดเป็นร้อยละ 78.75 และ ตัดสินใจเลือกสถานการณ์ที่ 2 คือ โยนเหรียญโดยออกด้านหัวเสียเงิน 2000 บาท ถ้าออกก้อย ไม่เสียเงินเลยจำนวน 240 คน คิดเป็นร้อยละ 73.1 ซึ่งพฤติกรรมนี้ สอดคล้องกับ Prospect Theory

2. ถ้ามีโอกาสเลือกสลากกินแบ่งรัฐบาล 2 ใบ ที่มีรางวัล ท่านชอบรางวัลใดมากที่สุด (ได้มาฟรี)

A รางวัลเลขท้าย 2 ตัว 1 ใบ รางวัลละ 1,000 บาท โอกาสถูก 99% โอกาสที่ไม่ถูก 1%

B รางวัลที่ 2 1 ใบ รางวัลละ 100,000 บาท โอกาสถูก 0.01% โอกาสที่ไม่ถูก 99.99%

ถ้าขายรางวัลที่ท่านชอบ จะขายอย่างไร ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 320 คน มีดังนี้

ชอบรางวัล A จำนวน 211 คน คิดเป็นร้อยละ 65.9

ชอบรางวัล B จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 34.1

ขายสิ่งที่ตนเองชอบ ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 320 คน มีดังนี้

ขายรางวัล A และ รางวัล B จำนวน 277 คน คิดเป็นร้อยละ 86.56

ไม่ขายรางวัล A และ รางวัล B จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 13.43

ชอบรางวัล A ขายรางวัล A มากกว่า รางวัล B จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 55.4

ขายรางวัล A น้อยกว่า รางวัล B จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 15.2

ขายรางวัล A เท่ากับ รางวัล B จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 15.6

ไม่ขายทั้งรางวัล A และ รางวัล B จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 13.7

รวม 211 คน

ชอบรางวัล B ขายรางวัล B มากกว่า รางวัล A จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 64.2

ขายรางวัล B น้อยกว่า รางวัล A จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 15.6

ขายรางวัล B เท่ากับ รางวัล A จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 7.3

ไม่ขายทั้งรางวัล B และ รางวัล A จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 12.8

รวม 109 คน

ตารางที่ 4.10 แสดงร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ชอบและขายของกลุ่มตัวอย่างบุคลากรในกอง
อำนาจการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร (ส่วนกลาง)

ชอบ	ขาย			ไม่ขาย
	A มากกว่า B	A น้อยกว่า B	A เท่ากับ B	A และ B
A 211 (65.9%)	117 (55.4%)	32 (15.2%)	33 (15.6%)	29 (13.7%)
B 109 (34.1%)	B มากกว่า A	B น้อยกว่า A	B เท่ากับ A	B และ A
	70 (64.2%)	17 (15.6%)	8 (7.8%)	14 (12.8%)
รวม 320	187	49	41	43

ในคำถามข้อที่ 2 ถ้ามีโอกาสเลือกสลากกินแบ่งรัฐบาล 2 ใบ เลือกรางวัลเลขท้าย 2 ตัว
มูลค่ารางวัล 1,000 บาท หากวิเคราะห์ตามหลักทฤษฎีประโยชน์ที่คาดหวังควรวิเคราะห์ดังนี้

ค่าคาดคะเน (Expected Value)

$$E(\text{รางวัลเลขท้าย 2 ตัว}) = 0.99 \times 1,000 + 0.01 \times 0$$

$$= 990 \text{ บาท}$$

$$E(\text{รางวัลที่ 2}) = 0.01 \times 100,000 + 0.99 \times 0$$

$$= 1,000$$

จะเห็นว่า ค่าคาดคะเน (Expected Value) ของผู้ที่ชอบรางวัล A (เลขท้าย 2 ตัว) มีค่า
เท่ากับ 990 บาท ส่วนผู้ที่ชอบรางวัล B (รางวัลที่ 2) มีค่าเท่ากับ 1000 บาท ซึ่งมีค่าไม่แตกต่างกัน
มากนัก อย่างไรก็ตาม หากบุคคลมีเหตุผลตามที่เศรษฐศาสตร์สายหลักสมมติ ควรเลือกรางวัล B
เนื่องจากมีค่าคาดหวังที่สูงกว่า แต่บุคลากรใน กอ.รมน. เลือกชอบรางวัล A ถึง 211 คน คิดเป็น
ร้อยละ 65.9 และเลือกรางวัล B ซึ่งมีค่าคาดหวังมากกว่า จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 34.1

จากนั้น กำหนดให้ผู้ที่ชอบรางวัลทั้งสองขายรางวัลที่ตัวเองชอบ จะขายอย่างไร ซึ่งตาม
หลักข้อสมมติทางเศรษฐศาสตร์พฤติกรรมของบุคคลทั่วไป จะมีข้อสมมติด้านความพอใจคือ
ผู้บริโภคจะต้องเป็นบุคคลที่มีความคงเส้นคงวา และความพอใจถ่ายทอดได้ กล่าวคือ ถ้าชอบ A
มากกว่า B และชอบ B มากกว่า C แล้วต้องชอบ A มากกว่า C ด้วย

อย่างไรก็ดี จากการตอบคำถาม พบว่า บุคลากรใน กอ.รมน. ชอบรางวัล A ขายรางวัล A มากกว่ารางวัล B จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 55.4 ขายรางวัล A น้อยกว่า B จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 15.2 (ถ้าชอบ $A > B =$ ราคาขาย $B >$ ราคาขาย $A = A$ ส่งผลให้ชอบ $B > A$) ขายรางวัล A เท่ากับรางวัล B จำนวน 33 คนคิดเป็น ร้อยละ 15.6 ไม่ขายทั้งรางวัล A และรางวัล B จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 13.7

และจากการคำนวณค่าร้อยละที่ชอบ A และขาย A น้อยกว่า B ขาย A เท่ากับ B ไม่ขาย A และ B มีค่ารวมกัน คิดเป็นร้อยละ 44.5 ซึ่งใกล้เคียงกับ ชอบ A แล้วขาย A มากกว่า B เป็นร้อยละ 55.4 แสดงให้เห็นว่ามีกลุ่มตัวอย่างจำนวนหนึ่งที่มี Preference ไม่เป็นไปตามข้อสมมติทางเศรษฐศาสตร์เกี่ยวกับความพึงพอใจที่ถ่ายทอดได้ (Transitivity) และความคงเส้นคงวา (Consistency) โดยกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 44.5 มีพฤติกรรมที่เรียกว่า Preference Reversal

สำหรับในกรณีที่ชอบรางวัล B มากกว่ารางวัล A กลุ่มตัวอย่างเลือกขายรางวัล B มากกว่ารางวัล A จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 64.2 ขายรางวัล B น้อยกว่ารางวัล A จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 7.3 (ถ้าชอบ $B > A =$ ราคาขาย $A >$ ราคาขาย $B = B$ ส่งผลให้ชอบ $A > B$) และไม่ขายทั้งรางวัล B และรางวัล A จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 12.8

และจากการคำนวณค่าร้อยละ ที่ชอบ B ขาย B น้อยกว่า A ขาย B เท่ากับ A ไม่ขาย B และ A มีค่ารวมกัน คิดเป็นร้อยละ 35.7 ในขณะที่ผู้ที่ชอบ B ขาย B มากกว่า A คิดเป็นร้อยละ 64.2 แสดงให้เห็นเช่นเดียวกันว่า มีกลุ่มตัวอย่างจำนวนหนึ่งที่มี Preference ไม่เป็นไปตามข้อสมมติทางเศรษฐศาสตร์เกี่ยวกับความพึงพอใจที่ถ่ายทอดได้ (Transitivity) และความคงเส้นคงวา (Consistency) โดยกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 35.7 มีพฤติกรรมที่เรียกว่า Preference Reversal